

Уводна ријеч

Поштоване колегинице и колеге,

Странице које имате пред собом јасно свједоче о томе да часопис *Ноема* полако проналази своје мјесто у академском дискурсу. Попут претходних, четврти број представља један искорак којим се нарушава већ одавно устаљени начин (не)изражавања. Отварајући простор за умјетнике и младе истраживаче, али и за све оне који имају потребу да се кроз писани траг изразе, *Ноема* пружа могућност да се из још једног угла сагледа стварност у којој се налазимо. Но, колико овај подухват заиста има успјеха просудиће читаоци.

Будући да сваки заокружени систем носи у себи премисе тоталитета, уредници *Ноеме* се труде да у сваком броју направе одређене измјене како часопис не би задобио форму која спречава слободу и спонтаност. Управо је због тога у четвртом броју изостављена рубрика „Полемички радови”, али су направљене одређене измјене у дизајну.

Прве странице четвртог броја нашег часописа резервисане су за рубрику „Стручни радови”, у којој имате прилику да се упознате са радовима из области социологије, лингвистике и економије. Наиме, ријеч је о радовима Ђорђа Радовановића под називом „Српско друштво у транзицији: Правни и социјални положај запослених у правном сектору у Косовској Митровици”, Душана Стевановића под називом „Вокали у елегији *Кад млидијак умрети* Бранка Радичевића”, као и заје-

дничком раду који нам доносе Милан Дајић и Марко Тодић под називом „Проблем незапослености у Републици Србији”.

Рубрика „Разговори” доноси нам два посве необична сусрета – сусрет са писцем Драганом Бабићем и сусрет са историчаром Хуснијом Камберовићем. Разговор са Драганом Бабићем водила је Александра Савић са жељом да читаоце упозна са једним, за наше просторе, још увијек необичним спојем умјетности и технологије. Покушала је приказати начин на који Драган Бабић презентује своју умјетност, али и изазове са којима се сусреће приликом стварања. Александар Вучковић припремио је разговор са професором Камберовићем, с циљем да кроз поглед и лупу историчара сагледа улогу и значај историје у „погрешним” перцепцијама на нашим просторима након распада Југославије. Колега Вучковић је желио да кроз истовјетна питања добије одговоре од историчара сва три конститутивна народа Босне и Херцеговине и да на тај начин представи једну ширу слику коју заузима историја у нашој друштвеној средини. Међутим, пасивност наших истраживача још једном је доказана с обзиром да се на наш позив остале колеге историчари нису одазвали.

Четврти број часописа *Ноема* краше и већ устаљене рубрике „Преводи” и „Поезија”. За превод једног изузетног Тургењевљевог дјела „Пјесма победоносне љубави” побринула се наша колегица са Универзитета у Бањој Луци Снежана Станковић. Рубрика „Поезија” представља стваралаштво Душана Захаријевича, Милене Кулић и Ирене Плаовић.

Рубрика „Прикази/Рецензије” постала је незаобилазан сегмент нашег часописа, будући да смо увидјели да она ствара одјек који нам помаже да лакше сагледамо интелектуално стваралаштво, не само наших простора него и ширег окружења. Први дио је резервисан за рецензију Броћиловићевог романа „Човјек из ормара”, док други дио заузимају странице које нам дају један темељан приказ зборника радова „Култура сјећања: 1945. Повијесни ломови и савладавање прошлости”. За сам крај овог броја имамо прилику да вас извјестимо о четири догађаја која су се издвојила по својој важности.

Отварајући простор за сусрет и дискурс, желим још једном да вас позовем да нам се придружите са својим радовима и својим стваралаштвом, али и да се захвалим свима који су учествовали у стварању и обликовању овог броја.

Александар Дуроњић

У Бањој Луци, децембра 2017.